

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

**Μυρτώ
Παπαθανασίου**
ΣΟΠΡΑΝΟ

**Simon
Trpčeski**
ΠΙΑΝΟ

**Βλαδμήρος
Συμεωνίδης**
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

17. 5.2025

ΣΑΒΒΑΤΟ 19:30

**ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ
ΒΟΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΚΟΠΙΑ**

ΡΑΒΕΛ & ΡΙΑΔΗΣ

Ελλάδα 2.0
ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΚΑΙ ΜΕΤΕΞΕΛΕΥΣΗΣ

Με τη χρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
NextGenerationEU

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθύντης Κ.Ο.Θ. Σίμος Παπάνας
Αν. Διοικητική Διευθύντρια Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
(Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη Παναγιώτης Διαμαντής, Σωτηρία Γκιουλέκα, Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Γραμματεία Μαρία Νιμπί Λογιστήριο Μανώλης Αδάμος Ταμίας Έλενα Παράσχου
Φροντιστής Πέτρος Γιάντσης Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας Νίκος Κυριακού
Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού Φίλιππος Χατζησίμου
Φροντιστής Γιώργος Νιμπίς Συνεργάτιδα Διεύθυνσης Μίνα Παπακωνσταντίνου
Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο Θεοδώρα Καραμανίδου Λογιστήριο Έφη Τερζή
Γραμματεία Όλγα Αϊλαρούδη Κλητήρας Νικηφόρος Κάκογλου Λογιστήριο Κατερίνα Νούλιου
Διοικητικοί υπάλληλοι με απόσπαση Γιάννης Γούτμαν, Μαρία Αρουσάνοβα

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις Γεωργία Καραντώνη
Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού Αγγελική Κουρουκλίδου

Επιμέλεια εντύπου Νίκος Κυριακού
Γραφιστική επιμέλεια Χρυσόχοιδης Γεώργιος
Εκτύπωση εντύπου SKG Press

www.tsso.gr

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
1000denar - 1500denar

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
www.filharmonija.mk

Ελλάδα 2.0
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
ΚΑΙ ΑΝΑΚΕΤΗΤΗΤΑΣ

Με τη χρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
NextGenerationEU

ΡΑΒΕΛ & ΡΙΑΔΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μυρτώ Παπαθανασίου

ΣΟΠΡΑΝΟ

Simon Trpčeski

ΠΙΑΝΟ

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Αιμίλιος Ριάδης (1880-1935) Συμφωνική Σουίτα από την όπερα 'Γαλάτεια' 00'
(δημιουργία/ενορχήστρωση: Βλαδίμηρος Συμεωνίδης)

Μωρίς Ραβέλ (1875-1937) 5 δημοφιλή ελληνικά τραγούδια 00'
(ενορχήστρωση των Ραβέλ και Ρόζενταλ)

Μωρίς Ραβέλ (1875-1937) Κοντσέρτο για πιάνο σε σολ μείζονα, M.83 00'

Αιμίλιος Ριάδης (1880-1935) Θεσσαλονίκη, για φωνή και ορχήστρα
(από τον κύκλο τραγουδιών: Γιασεμιά και μινιάρδες/επιμέλεια έκδοσης: Γ. Σακαλλιέρης)

Αιμίλιος Ριάδης (1880-1935) 4 τραγούδια για φωνή και πιάνο 00'
(ενορχήστρωση: Βλαδίμηρος Συμεωνίδης)

Ανατολίτικο τραγούδακι - Της οδαλίσκης το τραγούδι
Νανούρισμα - Η χορεύτρια

Μωρίς Ραβέλ (1875-1937) La Valse 00'

17. 5. 2025 ΣΑΒΒΑΤΟ 19:30

ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΣΚΟΠΙΑ

Αιμ. Ριάδης/Β. Συμεωνίδης

Συμφωνική Σουίτα από την όπερα Γαλάτεια

Λίγες μέρες μετά την εξαιρετικά επιτυχημένη παγκόσμια πρώτη παρουσίαση της όπερας Γαλάτεια του Αιμίλιου Ριάδη και κατά τη διάρκεια μιας φιλικής συζήτησης, ο Σίμος Παπάνας με προέτρεψε να δημιουργήσω μια Συμφωνική Σουίτα βασισμένη στην όπερα. Στόχος ήταν, αφενός, να συστήσουμε σε ένα ευρύτερο κοινό τη μουσική μιας σπουδαίας ελληνικής όπερας, αφετέρου, να εμπλουτίσουμε το ελληνικό ρεπερτόριο της ΚΟΘ με ποιοτικά έργα που θα μπορούσαν να παρουσιαστούν και εκτός συνόρων.

Η ιδέα με ενθουσίασε και άρχισα αμέσως να σχεδιάζω τη Σουίτα.

Επέλεξα και συνδύασα τα κατάλληλα αποσπάσματα από τη μουσική της όπερας, τα οποία, μετά από διακριτική επεξεργασία, μπορούσαν να εγγυηθούν μια ρέουσα μουσική δραματολογία.

Επιδίωξα, στο μέτρο του δυνατού, να ακολουθήσω τη γραμμική πορεία της μουσικής στον χρόνο, επιτρέποντας ωστόσο στον εαυτό μου ορισμένες παρεμβάσεις όπου έκρινα ότι εξυπηρετούν καλύτερα τη μουσική ιδέα του έργου.

Παράλληλα, ξαναδούλεψα την ενορχήστρωση της όπερας – τα 2/3 της οποίας ήταν ούτως ή άλλως δική μου εργασία – τόσο λόγω της απουσίας των σολιστικών φωνών και χορωδίας όσο και για να την προσαρμόσω στο σύνθετος μέγεθος μιας συμφωνικής ορχήστρας.

Καθώς το 2025 συμπληρώνονται 25 χρόνια αδιάλειπτης συνεργασίας μου με την ΚΟΘ, αισθάνθηκα αυθόρμητα την ανάγκη να αφιερώσω αυτή την εργασία στην αγαπημένη μου ορχήστρα, ως ένδειξη ευγνωμοσύνης για όλες τις όμορφες μουσικές στιγμές που έχουμε μοιραστεί μέχρι σήμερα.

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Το αποψινό πρόγραμμα συγκεντρώνει αντιπροσωπευτικά έργα του Ravel, ακρογωνιαίου λίθου της γαλλικής μουσικής των αρχών του 20ού αιώνα, και του Έλληνα μαθητή του Ριάδη, του οποίου τα σπάνια αλλά εντυπωσιακά για την πρωτοτυπία τους έργα συνδυάζουν τη γαλλική φινέτσα με βαθιά ριζωμένες βαλκανικές και βυζαντινές παραδόσεις. Αν και τα ονόματά τους δεν συνδυάζονται συχνά, ο Ριάδης σπούδασε κοντά στον Ravel κατά τη διάρκεια μιας διαμορφωτικής περιόδου στο Παρίσι (1910-15), και η σύνδεσή τους προσφέρει μια συναρπαστική ματιά στα διασταυρούμενα ρεύματα του ευρωπαϊκού μουσικού μοντερνισμού.

Ο **Maurice Ravel** (1875-1937) είναι γνωστός για την εξαιρετική δεξιότητά, τη σαφήνεια της ενορχήστρωσης και μια λεπτή συναισθηματική συγκράτηση που χαρακτηρίζει μεγάλο μέρος του γαλλικού ιμπρεσιονισμού. Αν και συχνά συνδέεται με τον Debussy, η μουσική του Ravel κλίνει περισσότερο προς την κλασική δομή και τη σχολαστική λεπτομέρεια. Είτε σε πιανιστικές μινιατούρες, είτε σε ορχηστρικά έργα, είτε σε τραγούδια, η φωνή του Ravel είναι αδιαμφισβήτητη: κομψή, ακριβής και συχνά εμπνευσμένη από εξωτισμό – ισπανικό, ασιατικό ή, όπως στα *Πέντε Ελληνικά Δημοτικά Τραγούδια*, μεσογειακό.

Γεννημένος στη Θεσσαλονίκη, ο συνθέτης και ποιητής **Αιμίλιος Ριάδης** (1880-1935) – ο «Schubert της Ελλάδας» κατά τον ιδρυτή της Εθνικής Σχολής Μανόλη Καλομοίρη – φέρει μια μοναδική καλλιτεχνική ταυτότητα, διαμορφωμένη από την ελληνική του καταγωγή και τις σπουδές στη Γερμανία και τη Γαλλία. Στο Παρίσι, υπό την επιρροή του Ravel, ο Ριάδης αφομοίωσε τη γαλλική αρμονική λεπτότητα και τη μορφολογική σαφήνεια.

Όμως, σε αντίθεση με τον δάσκαλό του, ασπάστηκε τη συναισθηματική αμεσότητα και τη μελωδική διακόσμηση της δημοτικής μουσικής, βαθιά επηρεασμένος από τα ελληνικά τροπικά συστήματα, την ορθόδοξη ψαλμωδία και τους βαλκανικούς ρυθμούς. Η μουσική του ακτινοβολεί μια μυστικιστική, ονειρική ποιότητα – ρομαντική στην έκφραση αλλά μοντέρνα στη γλώσσα.

Ενώ οι δύο συνθέτες μοιράζονται χαρακτηριστικά – οικονομία μέσων, εκλεπτυσμένη ηχοχρωματική αίσθηση και ενδιαφέρον για τη δημοτική μουσική – οι διαφορές τους είναι ουσιαστικές. Ο Ravel αποφεύγει το πνευματικό ή εθνικιστικό ύφος. Ο Ριάδης, αντίθετα, τοποθετεί τα στοιχεία αυτά στον πυρήνα της μουσικής του. Η μουσική του Ravel είναι εξωτερικά ισορροπημένη και διανοητικά διαμορφωμένη. Η μουσική του Ριάδη είναι εσωστρεφής, ακόμη και οραματική. Τοποθετώντας τα έργα τους δίπλα-δίπλα, η συναυλία αυτή μας προσκαλεί να ακούσουμε όχι μόνο την ηχώ της μαθητείας, αλλά και την απόκλιση της πορείας: η μία προς τον κοσμοπολιτικό, πανευρωπαϊκό μοντερνισμό, η άλλη προς μια προσωπική, ελληνική σύνθεση Ανατολής και Δύσης.

Πρώτο δείγμα της τάσης του Ριάδη είναι η **Συμφωνική Σουίτα από την όπερα Γαλάτεια**, που παρουσιάζεται απόψε σε Α' παγκόσμια εκτέλεση. Η παρουσίαση της όπερας από την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης τον Μάιο του 2024 υπήρξε ιστορική. Η τρίπρακτη όπερα, που ο Ριάδης άρχισε να συνθέτει το 1912 στο Παρίσι, έμεινε στο συρτάρι του πάνω από έναν αιώνα με ενορχηστρωμένη μόνο τη δεύτερη πράξη. Το 2024, χάρη στην αποκατάσταση και ολοκλήρωση της ενορχήστρωσης από τον μάεστρο Βλαδίμηρο Συμεωνίδη και την ερευνητική του ομάδα, το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης σε μορφή concertante.

Η εκτέλεση ανέδειξε τη συνθετική ιδιοφυΐα του Ριάδη, που συνδύασε το ελληνικό εθνικό ιδίωμα με στοιχεία ιμπρεσιονισμού και ύστερου ρομαντισμού. Ο λυρισμός των μελωδικών γραμμών, επηρεασμένων από τη δημοτική παράδοση, και η πλούσια αρμονική γλώσσα ανέδειξαν την ποιητικότητα και τη δραματουργική ένταση του έργου. Η Σουίτα ανθολογεί τις καλύτερες στιγμές της όπερας.

Γραμμένο αρχικά για φωνή και πιάνο μεταξύ (1904-06) και ενορχηστρωμένο από τον Ravel και τον μαθητή του Manuel Rosenthal τη δεκαετία του 1920, το χαριτωμένο σετ διασκευών των *Πέντε Ελληνικών Δημοτικών Τραγουδιών* αντικατοπτρίζει το έντονο ενδιαφέρον του Ravel για εξωτικούς πολιτισμούς και το χάρισμά του για εκλεπτυσμένα προχωρήματα. Τα κείμενα, διασκευασμένα στα γαλλικά από τον ελληνικής καταγωγής φίλο του, Michel-Dimitri Calvocoressi, βασίζονται σε παραδοσιακά τραγούδια αγάπης, ερωτοτροπίας και αγροτικής ζωής από τη Χίο. Κάθε μινιατούρα αποτυπώνει ξεχωριστή διάθεση – από την εορταστική ενέργεια του **“The bride’s song”** και την τολμηρή έπαρση του **“What gallant can compare with me?”**, έως τη διακριτική νοσταλγία του **“Down there, by the church”** και την ηλιόλουστη ηρεμία του **“Song of the mastic gatherers”**. Το τελευταίο τραγούδι, **“All joyful!”**, ξεχειλίζει από ζωντάνια και ενθουσιασμό. Η ενορχήστρωση αναδεικνύει τις παραδοσιακές μελωδίες με κομπότση, προσφέροντας μια πολύχρωμη ματιά στην ελληνική παράδοση μέσα από το γαλλικό ιμπρεσιονιστικό πρίσμα.

Το **Κοντσέρτο για Πιάνο σε Σολ μείζονα** του Ravel γράφτηκε μεταξύ 1929 και 1931. Είναι ένα ζωντανό κράμα κλασικής φόρμας, ρυθμών εμπνευσμένων από την τζαζ και δημοτικοφανών μελωδιών. Επηρεασμένος από την επαφή του με την τζαζ στην Αμερική, ο Ravel οραματίστηκε το έργο όχι ως μεγαλοπρεπές ρομαντικό κοντσέρτο αλλά ως ανάλαφρο, δεξιοτεχνικό κομμάτι στο

πνεύμα του Mozart και του Saint-Saëns. Το πρώτο μέρος ξεκινά με έναν χτύπο μαστίγιου και περνάει χορεύοντας μέσα από ένα καλειδοσκοπικό θεμάτων με συγκοπές και λαμπερή ενορχήστρωση. Το δεύτερο μέρος προσφέρει μια γαλήνια αντίθεση: ένα λυρικό σόλο πιάνου ξεδιπλώνεται με κομπότση, θυμίζοντας την απλότητα και την ομορφιά της μουσικής του Mozart. Το φινάλε ξεχύνεται με εκθαμβωτική ενέργεια, σαν δεξιοτεχνική τοκάτα γεμάτη ρυθμικές εκπλήξεις. Η πρεμιέρα δόθηκε το 1932 από την Marguerite Long υπό τη διεύθυνση του Ravel. Έκτοτε, το κοντσέρτο παραμένει αγαπημένο δείγμα της φαντασίας και της δεξιοτεχνίας του Ravel.

Ο φωνητικός κύκλος **Γιασεμιά και Μινιαρέδες** είναι ο μοναδικός του Ριάδη για φωνή και ορχήστρα. Αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα μουσικού εκλεκτικισμού, αποτυπώνοντας με εκφραστικότητα μια ατμόσφαιρα γεμάτη νοσταλγία και λυρισμό. Το τραγούδι αρ. 3, **“Salonique”**, αντανάκλα την αγάπη του συνθέτη για τη γενέτειρά του ως ηχοτοπίο της πολυπολιτισμικής και πολυεθνικής της ταυτότητας. Οι μελισματικές γραμμές των ξύλινων πνευστών συνδυάζονται με στοιχεία βυζαντινής υμνωδίας, ισοκρατήματα, χρωματικά τετράχορδα και την τροπική αρμονική υφή, ενώ η φωνή μεταφέρει, μελωδικά και στιχουργικά, την εικόνα της Θεσσαλονίκης των αρχών του 20ού αιώνα – με τα σοκάκια, τη θάλασσα, τα αρχοντικά, τους μινιαρέδες και τις εκκλησίες – αποτυπώνοντας έτσι τον χαρακτήρα μιας πόλης στο σταυροδρόμι Ανατολής και Δύσης.

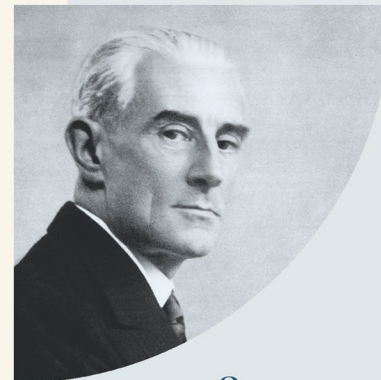
Ενορχηστρωμένα από τον Βλαδίμηρο Συμεωνίδη, τα **4 Τραγούδια για Φωνή και Πιάνο** δεν αποτελούν κύκλο αλλά ανθολογία. Με εξαίρεση το πρώτο, η ποίηση είναι του Ριάδη. Το **“Ανατολίτικο τραγουδάκι”** (1912) και το **“Τραγούδι της Οδαλίσκης”** (1921) έχουν κοινά στοιχεία σε κείμενο και μελωδία, με το δεύτερο να λειτουργεί ως σύνθετη επεξεργασία του πρώτου. Αυτό φαίνεται στη μελωδία και στο εκλεπτυσμένο, επαναλαμβανόμενο

συνοδευτικό μοτίβο της **“Οδαλίσκης”**. Το **“Νανούρισμα”** (1913), από τα *Πέντε Μακεδονικά Τραγούδια*, φανερώνει την πρόθεση του Ριάδη να «παντρέψει» το εθνικό με το εξωτικό ύφος κάτω από έναν ιμπρεσιονιστικό μανδύα. Όπως η **“Οδαλίσκη”**, και **“Η χορεύτρια”** ανήκει στα *Δεκατρία Μικρά Ελληνικά Τραγούδια*. Εξωστρεφής και σχεδόν διονυσιακή, η μουσική κορυφώνεται σε ένα εκρηκτικό σχόλιο της ορχήστρας.

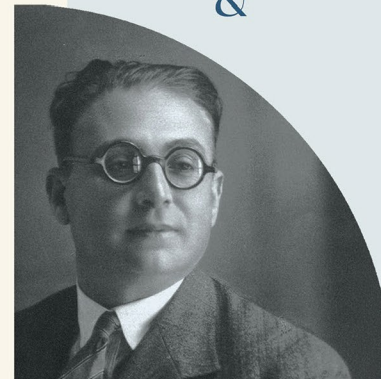
Το **La Valse** του Ravel είναι φόρος τιμής – και επικήδειος – στο βιεννέζικο βαλς. Αν και σχεδιάστηκε το 1906 ως αφιέρωμα στον Γιόχαν Στράους II, διαμορφώθηκε από τη φρίκη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και ολοκληρώθηκε το 1920. Ο συνθέτης το περιέγραψε όχι ως μπαλέτο αλλά ως χορογραφικό ποίημα. Το έργο ξεκινά σε μια μουσική ομίχλη: το χαμηλό βουητό σε κοντραμπάσα και βιολοντσέλα θυμίζει μια αίσουσα χορού που αναδύεται από το σκοτάδι. Τα κατακερματισμένα μοτίβα συγχωνεύονται σταδιακά σε αναγνωρίσιμο ρυθμό βαλς, που αυξάνεται σε μεγαλοπρέπεια και ταχύτητα, και καταλήγει σε βίαιη και εκστατική αποσύνθεση. Η αριστοτεχνική ενορχήστρωση ξεχειλίζει από ρυθμική επινοητικότητα. Ο ρυθμός του βαλς είναι πανταχού παρών, μα διαρκώς μεταβάλλεται – αποδομείται και ανασυντίθεται – σαν ο χορός να ξεφτίζει μπροστά στα αυτιά μας. Κι όμως, η εκρηκτική ενέργεια των τελευταίων σελίδων και το στροβίλισμα του χορού οδηγούν σε ξέφρενη αποκορύφωση. Παραγγελία του Sergei Diaghilev, ιμπρεσάριου των Ballets Russes στο Παρίσι που τελικά απέρριψε το έργο ως «αριστούργημα... αλλά όχι μπαλέτο», το **La Valse** αποτελεί έκτοτε ένα από τα πιο δυνατά και πολυπαιγμένα ορχηστρικά έργα του Ravel – ένα εκθαμβωτικό, τραγικό και βαθιά θεατρικό εγκώμιο ενός κόσμου που χάθηκε.

George-Julius Papadopoulos and George Sakallieros

ΡΑΒΕΛ

&

ΡΙΑΔΗΣ

Μυρτώ Παπαθανασίου Υψίφωνος

Η υψίφωνος Μυρτώ Παπαθανασίου γεννήθηκε στη Λάρισα και ξεκίνησε τις σπουδές της, στο πιάνο και τα θεωρητικά, στο ΔΩΛ. Πήρε δίπλωμα Μονωδίας από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης με διάκριση και βραβείο, ενώ ως υπότροφος του Μεγάρου Μουσικής ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο Μιλάνο με τον Ρομπέρτο Κοβιέλλο.

Το 2012 τιμήθηκε με το βραβείο “Μαρία Κάλλας- Best Debut Artist of the Year” ερμηνεύοντας τη Βιολέτα στην ‘Τραβιάτα’ στο Ντάλας. Στον ίδιο ρόλο είχε πρωτοεμφανιστεί στην Όπερα της Ρώμης, με την σκηνοθετική υπογραφή του Φράνκο Τζεφινέλλι και συνέχισε με το μεγάλο σκηνοθέτη τη συνεργασία της ως Νέντα στους ‘Παλιάτσους’, ως Τόσκα στην ομώνυμη όπερα και ως Αλίτσε στον ‘Φάλοσταφ’.

Έχει εμφανιστεί στα μεγαλύτερα λυρικά θέατρα του κόσμου, όπως: τη Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης, Κόβεντ Γκάρντεν, τις Κρατικές Όπερες της Βιέννης, του Βερολίνου, του Μονάχου, της Ζυρίχης, της Ρώμης, της Βερόνας, του Άμστερνταμ, την Όπερα του Σαν Ντιέγκο, του Τόκιο, του Σίδνεϊ, της Στουτγάρδης και της Κοπεγχάγης, την Όπερα Γκαρνιέ του Παρισιού, την Όπερα των Βρυξελλών, της Γενεύης, Σαν Κάρλο της Νάπολης, του Μόντρεαλ, του Ντάλας, της Μπολόνια, της Γένοβας, του Τορίνο, του Μόντε Κάρλο, του Μοντελιέ, στο Τέατερ αν ντερ Βιέν, την όπερα του Λουξεμβούργου κ.α. Έχει δώσει ρεσιτάλ σε σπουδαίες αίθουσες συναυλιών όπως το Κοντσέρτχαους της Βιέννης, το Κοντσέρτγκεμπάου του Άμστερνταμ, την αίθουσα Τσαϊκόφσκυ της Αγίας Πετρούπολης, το ΚΚΛ της Λουκέρνης, την Τόνχαλε της Ζυρίχης, στη Νέα Υόρκη και στη Σεούλ.

Έχει στο ενεργητικό της ηχογραφήσεις και DVD όπως: ‘Ντον Τζιοβάνι’ (Μότσαρτ), ‘Il turco in Italia’, την ‘Ενάτη’ (Μπετόβεν) με τη Συμφωνική του Σίδνεϊ και την Κοντσέρτγκεμπάου, καθώς και την ‘Ginevra di Scozia’ (Σιμόνε Μαίρ). Επίσης dvd ως Σεμίραμις, καθώς και ως Ρουσσάλκα. Ηχογράφησε το πολυβραβευμένο cd του Ντον Τζιοβάνι από τη Sony Classic, υπό τη διεύθυνση του Θεόδωρου Κουρεντζή.

Πρόσφατα επέστρεψε με μεγάλη επιτυχία στην όπερα των Βρυξελλών στην καινούργια παραγωγή ως Τόσκα, ενώ στα επόμενα σχέδιά της είναι Τόσκα στην όπερα της Λειψίας, Λουίζα Μίλλερ στη Μπολόνια, υπό τη διεύθυνση του Ντάνιελ Όρεν .

Simon Trpčeski Πιάνο

Photo © B.Ealovega

Ο Simon Trpčeski έχει επαινεθεί, όχι μόνο για τη δυναμική του βίρτουοζιτέ και τη βαθιά εκφραστική του προσέγγιση, αλλά και τη χαρισματική του σκηνική παρουσία.

Εισήλθε στη διεθνή σκηνή μία εικοσαετία πριν, ως Καλλιτέχνης Νέας-Γενιάς του BBC, ξεκινώντας έκτοτε μία ραγδαία ανερχόμενη καριέρα που δεν περιορίζεται από πολιτιστικούς ή μουσικούς περιορισμούς, με τον Simon Trpčeski να έχει συνεργαστεί με περισσότερες από 100 ορχήστρες σε 4 ηπείρους, συμπεριλαμβανομένων των: Συμφωνική Ορχήστρα του Λονδίνου, Philharmonia Orchestra, Ορχήστρα της Πόλης του Μπέρμινγχαμ, Εθνική Ορχήστρα της Γαλλίας, Ορχήστρα του Royal Concertgebouw, Γερμανική Συμφωνική Ορχήστρα, τις Φιλαρμονικές του Βερολίνου και της Δρέσδης, ενώ στη Βόρεια Αμερική, συνεργάζεται συχνά σολιστικά με τις Ορχήστρες του Κλίβελαντ και της Φιλαδέλφειας, τις Συμφωνικές του Λος Άντζελες και της Νέας Υόρκης και τις Συμφωνικές του Σαν Φραντζίσκο, του Σαιντ Λούις, του Σιάτλ και της Βαλτιμόρης.

Σε ευρύτερο πεδίο, έχει εμφανιστεί με τις Φιλαρμονικές New Japan, της Κορέας και του Χονγκ Κονγκ, καθώς και τις Συμφωνικές του Σίδνεϊ, της Αδελαΐδας, της Μελβούρνης και της Νέας Ζηλανδίας.

Ως ένας περιζήτητος σολίστας, ο Simon Trpčeski συνεργάζεται με έναν ευρύ κατάλογο διακεκριμένων μαέστρων, που περιλαμβάνει ονόματα όπως των Marin Alsop, Gustavo Dudamel, Cristian Măcelaru, Charles Dutoit, Jakob Hrusa, Vladimir Jurowski, Susanna Malkki, Andris Nelsons, Antonio Pappano, Vasily Petrenko, Robert Spano, Michael Tilson Thomas, και David Zinman. Έχει αναπτύξει μία μακρόχρονη σχέση με τη Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λίβερπουλ, που ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο κατά τη θητεία του Vassily Petrenko. Μαζί, έχουν ηχογραφήσει τα μνημεία του Ρωσικού ρεπερτορίου του πιάνου, όπως τα τέσσερα κοντσέρτα του Ραχμάνινοφ, τη ‘Ραψωδία πάνω σε ένα θέμα του Παγκανίνι’, για την εταιρεία Avie, τα δύο κοντσέρτα για πιάνο του Τσαϊκόφσκι και πιο πρόσφατα τα κοντσέρτα αρ.1 και αρ.3 του Προκόφιγιφ, για την Onyx Classics.

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης(γ.1972) ανήκει στους πλέον δραστήριους Έλληνες μάεστρους της γενιάς του.

Έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα μουσικά σύνολα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως η Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (R.S.O. Wien), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, οι κρατικές ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής Klangforum Wien, die reihe, dissonArt και Ergon Ensemble, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Πατρών, η Συμφωνική Ορχήστρα του Κονσερβατορίου της Ουτρέχτης, η Sinfonietta Beograd, η Παιδική Χορωδία της Βιέννης(Wiener Sängerknaben) η Καμεράτα Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, καθώς και με σημαντικές μουσικές προσωπικότητες της παγκόσμιας σκηνής όπως οι Cheryl Studer, Richard Galliano, Martin Haselböck, Κυπριανός Κατσαρής, Nils Landgren, Simon Saheen, Μίκης Θεοδωράκης, Olli Korttekanas κ.α.

Διηύθυνε παραγωγές όπερας και μπαλέτου στην Εθνική Λυρική Σκηνή και ηχογράφησε για την ελληνική και την αυστριακή Ραδιοφωνία, καθώς και για τη διεθνή δισκογραφική εταιρεία NAXOS.

Ίδρυσε και διηύθυνε την Ορχήστρα Δωματίου contra tempo(2012-2020) ενώ διετέλεσε Διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ.(2006-2011).

Το ενδιαφέρον του για την σύγχρονη μουσική δημιουργία αποτυπώνεται στις πολυάριθμες(160) παγκόσμιες πρώτες παρουσιάσεις έργων Ελλήνων και ξένων συνθετών.

Είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης [δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας (mag. Atrium) από την τάξη του Uros Lajovic και δίπλωμα σύνθεσης (mag. Atrium) από την τάξη του Erich Urbanner], του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., καθώς και της τάξης ανώτερων θεωρητικών του Χρήστου Σαμαρά.

Από το 2019 υπηρετεί ως Επίκουρος Καθηγητής Διεύθυνσης Μουσικών Συνόλων στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., ενώ παράλληλα διδάσκει διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

www.vladimirossymeonidis.gr

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμόγλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Εύη Δελφινισπούλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλέκτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti
Μίρης Τοπσιόλης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Γκόρ Σελαμαζίδης
Γγνα Συμονιδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακός
Ιρέν Τοπούρια

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίνης
Αλεξάνδρα Βόλση
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμοντίνα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντιμποβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι Β'
Αίλα Μανώλα
Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γάβνης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΠΙΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γάβνης Χατζής
Tutti
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γάβνης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γάβνης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου
Tutti
Μαρίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάντα Σουρ

ΤΡΟΜΠΕΤΣΕ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσας
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντίνες
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιος Καραμούζης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαρίλενα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου
Αναπληρωτές
Έφοροι Κ.Ο.Θ.
Μαρία Σπανού

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 106 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή διοργανωτική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιες ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS Records, η Naxos, η Berlin Classics και η Deutsche Grammophon.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Πράγα, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, T. Sanderling, P. Gallois, A. Avital, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρλο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

